

Groeneveld herinnerde zich die tegen daggen als een groot spektakel. „In die daggen hebbem we hoochuit then our geslaapen. Pas toen het echte te gevarenlike word om te blijven en de hoedgedachten ons vroeg vertroukken om de mogelike overstroming van daar- uit te bekijken.“ Maar die kwam niet. Langzaam zakte het water en was het gevaren geweken. Op 5 februari keerde Hans van Leeuwen terug naar zijn huis, „Alles stond er nog net zo als toen we vertrok- ken.“ Binnen twee jaar had stelede de overheid het Detraplan Grote Rivieren op, waarina de rivierdijken verhoogd en verzwart werden.

NETS VERANDERD

Johan Groeneweld, adjunct-hoofdredacteur van het ANP, was destijds samen met Patrick Selbach als verslaggeverduo in het gebleid. "We dedelden een hotelkamer die we omhoogwden tot redactie. Steeds keerden we terug om daar onze verslagen uit te tikken en door te breken." Hij was met Selbach als laatste verslaggever in Ochten toen de drijfveer daar dreigden door te breken. "Het was een militaire ope-

KONINGIN

door het geeluid van tractoren en vrachtwagens die door de straat reden, 's Morgens laatdien we alle Van Leeuwen hoe zijn varkens in de vriachtwagens werden gestopt. Ze konden terecht op leegstaande boerderijen in Nederkant, Volkel en Epe. "Voor de dieren was het heel stressvol. Veel zorgen en biggen werden door de heetstek uit elkaar gehaald. Toen ik de dag erna in Nederkant zag hoe ze erbij lagen, ontdekte ik een vuile stal, heb ik een potje staan janken. Ik had het helemaal gehad."

